

og undervisningssektor i lyset af Corona-krisen.

Det har været en stor oplevelse, igen at blive inviteret indenfor hvor skoleforeningerne bliver hørt, drøftelserne holdt og beslutningerne bliver taget. Og selvom vi er 'kun' er den tredjestørste skoleforening, er det vores klare opfattelse at Lilleskolerne

med vores særlige blik for, spørgsmål og kommentarer til såvel pædagogikken som praksis ude på skolerne kan komme til at præge drøftelserne i maskinrummet. Det ser vi meget frem til!

Mange hilsner
Jasmin Heide
Formand

Er vi elitens skoler?

I sidste uge kom hvad der vel næsten er blevet en tradition i det danske skolelandskabs årshjul: Nemlig årets fri- og privatskole *bashing* fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE). Fremsat som en analyse af Privatskolernes fremmarch i land og by konkluderes det, at flere børn fra eliten går på privatskole – også uden for storbyerne.

ca. 12,5% af befolkningen)), der udgøres af hustande hvor den ene forsørger har en lang videregående uddannelse (men ikke nødvendigvis er i arbejde eller har en høj indkomst). Det er nemlig "nok" til at blive placeret i Eliten.

Fra et analysekritisk og forskningsmæssigt perspektiv er det en temmelig tynd analyse – særligt fordi der:

- ikke er redegjort for, hvordan sammensætningen af de forskellige sociale klasser reelt ser ud og
- ikke er korrigeret for udviklingen på folkeskoleområdet.

Og her er vi, ligesom med OECD, KRAKA, CEPOS, DEA med mange flere, ved det vigtige forhold, at der er tale om interesseorganisationer, der, meget ofte, fremtræder som forsknings- og vidensinstitutioner, der blot og bart fremlægger tingenes tilstand – gerne med tal og tabeller.

Men det er alt sammen teknik – og så alligevel, for det får ganske stor betydning for analysen og dermed de ret ensidige og entydige konklusioner AE fremlægger. Fx kunne det være interessant at kende til, hvor stor en andel af Eliten (som hos AE er en samlebetegnelse for Overklassen (på landsplan 1,6 % af befolkningen) og Den højere middelklasse (på landsplan

Hos AE suppleres "analysen" af nogle klare politiske holdninger til, at folkeskolen sikrer sammenhængskraft og bør være det naturlige samlingspunkt for børn på tværs af sociale lag. "Analysen" slutter med følgende: *Folkeskolen skal være det naturlige valg for alle børn og familier i hele Danmark.*

Professor i pædagogik på Københavns Universitet, Staf Callewaert, spurgte, som opponert til et ph.d.-forsvar om behovet for uddannelse i et afrikansk

land, hvem der havde betalt ph.d.-stipendiatens rejse til og ophold i det pågældende land. Stipendiaten svarede DANIDA og besejlede i det øjeblik sin skæbne. Dem der betaler for rejsen, betaler for konklusionen.

Vi kan nok ikke forvente eller forlange, at interesseorganisationer som AE leverer neutrale analyser af de områder, som de er sat i verden til at påvirke. Det skal vi naturligvis være opmærksomme på: hvem er afsender og hvilke interesser forfølger de? Og hvad overser de?

Ift. den aktuelle "analyse" fra AE af fri- og privatskolernes fremmarch, så kunne det være interessant at spørge: Hvis tallene taler sandt, hvad er udviklingen så udtryk for?

At forældre reagerer på en folkeskole der de seneste år har været styret centralt og styret af læringsmålsopfyldelse, trivselsmålinger, nationale tests?

At forældre reagerer på at mange kommuner har været presset til – og politisk bakket op i – at samle skolen i større og større enheder?

At forældre bliver bedre og bedre uddannet og dels flytter socialklasse, men ikke mindst også ser anderledes kritisk på skolen – og på, hvad de, deres børn og vores samfund skal have ud af skolen?

At forældre gør som man politisk/strukturelt beder dem om: at

tage stilling til deres barns/børns skolegang og gør aktivt brug af det frie skolevalg (et valg som i øvrigt viser sig, at være hyppigere mellem folkeskoler, end fra folkeskole til fri grundskole (Gandil 2018: Intergenerational Mobility and Equality of Opportunity in Primary Education)).

Vi skal selvfølgelig kunne have en debat om *skævvridninger* i samfundet. Ændringer på et strukturelt niveau er jo ikke bare tal, men udtryk for reelle forandringer i måden mennesker agerer på, orienterer sig på, mv.

Men det skal selvsagt ske på et ordentligt grundlag – og med en interesse for, hvad der kan forklare *skævvridningerne* og ikke mindst også om *skærvridningerne* reelt set er problematiske. Nogle ville jo sige, at udviklingen på skoleområdet er udtryk for at flere forældre tager aktiv stilling til deres børns skolegang – og til politiske dispositioner (kommunalt og nationalt).

Andre ville sige, at det er en politisk holdning, at folkeskolen skal være det naturlige valg for alle børn og familier i hele Danmark – og at der ikke findes empirisk belæg for, at det sikrer lighed såvel som sammenhængskraft i samfundet.

Spørgsmålet er helt grundlæggende om man går med holdninger eller viden (det sidste er ofte lidt mere krævende)?

